

deres kommunale Anordninger, i det mindste saa længe Handelen ikke betalte sig. Enhver kan jo have sin Opfattelse af det. Jeg tror, det er en heldig Form, det har faaet; blandt andet fordi det gælder om, at selve Grønlænderne forstaa, at naar disse Penge udredes af Befolkningen og til Befolkningens Vel, kan der ikke være Tale om, at de, som hidtil, for en stor Del komme enkelte til gode, men at de under Grønlændernes eget Ansvar skulle anvendes til Udvikling af Befolkningens sociale Forhold. Skulde den Tid komme, da Handelen bliver fri, er det en Selvfølge, at Handelsprincipperne ville ordne de Priser, der skulle betales for indhandlede Varer saavel som for Varer, der udhandles, og hvis vi til den Tid ville være nødte til at fordrø af Grønlænderne en saa stor Andel som 20 pCt. af Indhandelsværdien til kommunale og sociale Indretninger, vil det blive en meget følelig Skat. Men den Tid den Sorg. Det kommer nu an paa, at Grønlænderne faa Bevidstheden om, at de have Ansvar for Pengenes Anvendelse til hele Samfundets Vel, og naar Tiden gaar frem, vil man formodentlig ogsaa herved forstaa at anvende Principperne paa rette Maade.

Jeg skal hermed anbefale Ændringsforslagene til det høje Ting og selve Forslaget til endelig Vedtagelse her i Tinget.

P. Knudsen: Det er den korte Bemærkning til det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), at der er Forskel paa den Udvikling, som Grønlænderne efter det foreliggende Forslag kunne komme ind paa med Hensyn til deres kommunale Styre, deres Retspleje o. s. v., og saa det Forhold, jeg talte om. Det er jo et Tvangsforhold, Handelen er Monopolhandel. Grønlænderne maa ikke sælge til andre end Den grønlandske Handel, og Priserne dikteres af den danske Stat. Det er altsaa et Forhold, Grønlænderne ingen Indflydelse have paa. De kunne opstille deres Krav, men om disse tages til Følge, have de ingen som helst Indflydelse paa. Det var det, jeg mente, man her nede skulde tage Sigte paa, at man ikke dikterede dem Priser, hvortil de ikke ere tjente med at sælge deres Varer.

Yderligere skal jeg kun bemærke til det ærede Medlem, at den Maade, hvorpaa

han omtalte Lovforslaget og tog Sigte paa de Ændringsforslag, jeg havde stillet, berettede mig, trods det ærede Medlems mindre heldige Maade at tage den Sag paa, til at gøre de Bemærkninger, jeg her har gjort. Jeg vil ikke lade min Virksomhed omtale af det ærede Medlem paa den Maade, han omtalte den.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—6 af *Indenrigsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget, saaledes ændret, (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 67 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forandring i forskellige Lønningsbestemmelser m. v. ved Hæren.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 7636 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Forsvarsministeren*, tiltraadt af et *Fler-tal* (Udvalget undtagen Poul Christensen og Sløngerik):

Til § 8.

1) Efter Linie 9 tilføjes i ny Linie: „Ved Fastsættelsen af Alderstillaag for Fortsmede og Mekanikerassistenter medregnes den Tid, i hvilken de paagældende have arbejdet paa Hærens Værksteder inden deres Ansættelse i nævnte Stillinger.“

Til § 24.

2) I Linie 8 og 9 ændres „med Biholdelse af deres hidtidige Lønning“ til: „og lønnes fremdeles som Underofficerer“.